

78.5.120 7
Kristlik nink soamelik

Palwuse = Ramat

Ma = Ristiinni mißille tarbis.

(Ljiv muß iin seivläis figuats
zu vorken kommen).

Apöstel Pawel Eweer: Ram: pä. 6, w: 18.

Pallege eggal ajal palwuse nink pallemis=
sega waimun, nink walwke seamma per=
räst, kige päle ajamisga nink palwusega
kige pühhide east.

Tarto = linan 18

Trükkitu J. C. Schünmanni man.

Pallema

om üts soamelik Kõnn eleminne Jum-
malaga, nink läbbi meije Jummal
man ^{waimun olleme, ~~oma~~} ~~muudat~~ ~~õmma~~ s'õand,
hinno, mõtid nink waidlemist Jum-
mala pole üllendam, nink ~~Jedda palle~~
et ~~temma~~.

1. ~~Jedda~~ Kurjass ^{meid ärrapõtlar} ~~enne mant arapõtl~~
~~tema~~.
2. ~~Jedda~~ Hääd, ikko nink henge po-
lest, ~~esi hõne~~ ^{medey nink} ~~nink~~
3. Ka töijille ~~palle~~, nink
4. Jummalat temma häteggemiste
est tenname, kiffame, nink au-
wustame.

Jedda sünnip pallemissen,
palwurssen, eenpallemissen, nink
tennamissen.

Jedda Kurja
ei Kelle Kõnn!
Jedda hääd
mulle nink sulle!
duw
Jummalalle!
— Inid —

1

~~Jedda~~ Palleminne

om õffe kui ~~Jedda~~ ~~Kilp~~
Kige Kurja wasta
nink
~~Jedda~~ Ki hhotaminne
Kige hä pole.

Jaw. l. r. 5, 1. Isfand, wõtta kaulda
minno sõnnu, wõtta ärramoista minno
waidlemist. Panne tähhela minnetän-
nitamist, minno Kunningas nink minno
Jummal, sest minna takha Sinno pal-
elda.

Jaw. l. r. 19, 15. Lasse omma melper-
räst olla minno su Kõnnet, nink min-
no süddame perramõtlemist Sinno
een, Isfand, minno abbi nink
Lunnastaja!

— dii —

Ärrapäst misse perräst, kige saggut sen
ihho nink henge häddan.

Saw: Lr. 3, 1. 25, 18. Isjand, kui paljo
om minno waiwai! Paljo saiwä minno
wasta. - Seperräst kae minno willit -
just nink minno waiwa, nink anna an-
dis kik minno pattu. Olle mulle ar-
molik sinno sure heldusse perräst!

Pästa minno, lunnasta minno,
pea minno ülles, hoija minno,
kaitfa minno, paimenda minno;
nink aowita minno kigeot minno
häddart, täamba, nink eggal ajal,
nikawwa, kui minna ella!

mitte ärräheidetur fada, Jummalä
taiwatse armust, Jesusse Kristusse
ärräorjämissest nink pühha waimo
abbiot nink temma manfäismissest.

Oh minno Jummal nink taiwane
Eesä!

arraarwa minno mitte:
wihha annumide sekkä,

- jrb -

ehk hukkatuse laste sekkä,
ehk Jummalawallatuide hukka sekkä,
ehk neide arwo sekkä, kumma hukka
läwa!

Oh! minno Isjand Jesus Kristus,
ärrälasko minno waiwe inimisse man
sinno waiwa tühja,
sinno kannatamiot ilmajata,
sinno werd ilma henge kagotutusta
sinno hawu ilma sagguta nink abbita,
sinno koolmiot ilma wäeta, nink
sinno ülestõõsemist ilma kasfuta
nink ellota olla. enge tomba minno
henge:

pattu kapplust nink wallitussest,
surma käest nink woimussest,
põrgo kurkuot, nink kurja wainlase
kappast,

nink ärrälasko minno mitte tulla kok-
tude hukkasamisles, enge
lasse minno iko nida ellada, et minna
röömsaste wois koolda nink taiwa
õnjust perrändada!

Seperräst ärräjäta minno mitte makha,
Jummal pühha waim! nink ärrätäg-
gane mitte iggawes minno sõamest! Sest,

- jrb -

ilma Sinnota ei tija minna middäge,
 ilma Sinnota ei moista minna middäge,
 ilma Sinnota ei kōhta minna middäge,
 nink kui Sinna efi mulle ei anna
 möllembid, tahtmist nink teggemist,
 si ei voi minna häädetta.

3

Ärrätagganemiose nink esitusse wasta
usju aojun.

Sinna Kolmainus Jummal! hoija
 nink kaitja minno omman ristiusun,
 sen oigen ainun ussun pūha kirja per-
 rä, kige sūggutse kawala oppusse eist,
 et minna omma meeldtoisite ei kääna,
 et minno moiotminne minno ei petta,
 et perrankiusatus minno hirmo alla ei
 gata,
 et ilm minno ei esita pattu teggema,
 et inniniusse kajeminne minno ärrä-
 ei sōggenda, nink
 et minna milido aowo ehk ajalik-
 ko saaki perräst omma usku ärrä-
 ei salga.

— Est —

Pettusse wasta ^{4.} Jummala peljusen.
 Sata nink aowita, oh minno Jummal!
 et minno Jummala peljus filma naggio
 esolles,
 et minno uski ilma armota esolles,
 et minno waggans ^{esolles} ~~was~~ panneminne
 minno kerko-nink lauwalekäu minnesesolles
 ütsinda harjotus ^{esolles} "
 minno palwusse piddaminne ^{esolles} perra-
 nink ^{el} minno arm loig esolles!

5.

Sōame tiggedusse nink ärräkalles-
tusse wasta.

Hoija minno ka, armas Isand Jummal!
 Lija julgusse nink kangetialusse eist,
 et minna omma sōameteedmisse wasta
 sedda kurja ei armasta,
 neid esitusfid tühjas ei arwa,
 neid manitusfid ärrä ei põlle,
 sedda kurjust ei kitta,
~~omna~~ ^{omna} tiggedusse perräst, nink om-
 mast haast henda ei kitle,
 nink nida pattun ärrä ei kole!

— Est —

6.

Torreiose nink suruotellemiose
waista.

Oh suur Summat! Misju minno hengest
walja nink torrefist nink üllemoeld,
et minna ~~henna et hää~~ ei surustelle,
et minno meel kõrges ei paifu,
et minna ei mõtle esi henna man henda

oige ^{da} ollawat
nink muid ärrapõlle;
et minna hennest ni suurt luggu ei pea,
nink omma kõlbmisõ päle ~~ni~~ ei

et minna ei lota omma ~~oige minna~~
jõwopaale,

et minna henda esi ^{targas} ei pea,
et minna omma ^{moistust} ~~uutaweti~~ kurjaste
ei pruuki, nink temmaga kelleke

Kahjo ei te,
et minna ei piwisa kõrgid asju,
nink wõra ammeti perra püüdja ei

et minna ~~itta aha perra~~ ei riidle,
ninkaga ~~mubi ei alle teggeant~~,

et minna ei istu pattarte kohtar,
et minna ~~henna~~ middage ~~ni~~

— fpl —

heanepäle ^{ei} ^{lijalt}

(ei wotta, mes mull ~~on~~ raske om, nink
ulle ^{inslimise} ~~oige~~ jowolat,
nink et minna Sinno Käest hennela
middage ei palle, mes mulla tarbis
nink tulkulik ei olle.

7.
Henne esi ärräsalgamise perraist.

Auwita, ohtaiwane Esja,
et minna nink kurja mõttid ^{nahta} jätta, nink
henda esi ikk harjota Sinno peljete,
et minna henda hoija Kige ~~ni~~ kurja ~~ni~~
himm ^{est} / nink Kaspin olle;
et minna nink tuhja juttu mahhajätta,
nink ei wõlfi,

et minna jedita kurja ei te, mes minno lihha
tahhap,

et minna omma taht mist Sinno taht-
mis ~~ella~~ heita, nink ikkes nida
tahha, kui Sinna tahhat;

et minna henda hoija Kige pat-
likko nink kurja ~~est~~ ^{rohuos} est,
nink nida henda esi ikkes

ärräsalga, Pöig, meije
Sofand Jesus Kristus, henda esi
meije eest om ärräsalganu, kui
— uin —

Temma Sinno pallel: ärrä^hündko mitte
 mes minna teha, enge mes sinna teha.

Kige Jumala käsude üllē-
astmise wasta.

Kurjaste wandma nink neēdma,
 riisma nink warrastama,
 wõtsma nink petma,
 willitellama nink teotama,
~~gileja wipi wõtsma, nink~~
~~teha wipi teha nink~~
 loise su perrä^h hālitsema,
 hõlpo otsma nink tühja tag-
 ga ajama,
~~ei jall~~ joma nink ~~ei jall~~ joma,
 portma nink tūrakust ~~minne-~~
 ajama, ~~minne-~~,
 nink mes muido Sinno puhha
 tahtmise wasta om,
 — nu —

lihha-himmo, nink filma-him-
 mo, nink kõrk ello,
 Sinno sõnna ärräpõlgmist,
 üllekohkat, ahnuust, Kad-
 deust, waino,
 lija auwo püüdmiest nink
 kawaluust,
 lüg ilma nink ilmlikko asju
 armastamist,
 nink mes niisuggune ennamb
 om:
~~Seda kik laste kate was~~
~~minnet ärrä olla!~~
 Kigest seot pästa minno ärra, aiwone esja!

— I —

9
Kigejuggu se Kurja pahha wif,
nink omma meele möda Käümisje
 " Wasta.

Arrälasko minno mitte, oh taiwane

Esja, eäl sada:

Walla^{umas} meelen,
 fukjas mötlemisfen,
 tärakus sonnu~~n~~
 illotas komben nink palgen,
 häut^{umas} ellan,
 ukkes reiwin,
 suuremeelisjes soamen,
 holet^{umas} to tallitamisfen,
 himmolisjes haan pölwen,
 ehk pillajas, kui mul wiljalt

om

— Ito —

10.
Et meije töiste wasta pattu ei te.
 Anna, Hand, et minna töiste innimiste
 päle kawaluslega ei kae,
 minno lähembat ilmarmota ei sunni nink
 hukka ei panne,
 neid ~~waggu~~ soamid ei pahhanda,
 neile häteggijille üllekohhut ehk liga
 ei te,
 neid waiwid ärrä ei põlle,
 neid nõrgu makka ei litflu,
 neid, kumma kummasawa, ei nara nink ei
 nägotelle,
 neid häddalikkuidei teota,
 kelleged kahjo ei te,
 nink utteke innimist ei kurbaota
 sonnu ehk teggude läbbi.

meije kenge kolme pä-wainlaifide
wasta.

Salduta, Jummal, minno ihho nink werd,
 Kela ärrä jedda Kurja wainlaifst,
 Säifa Kurja ilma wasta,
 nink awwita, et keäge minnoisfata
 pattu teggema.

— En —

Jummala wiikha armoliikko ärräkäändmisje
perrast meije pattu ülle.

Kui johhu p, et minna muimiss nõrguslest,
mõnnikõrd wael ehk ka teudwa melega
sada Käötu hääd makkajähta nin k sda
da ärräkeeltu Kurja te: Oh sis
ärräte, oh Jummal, minnoga mitte sinno
õiguse perra,
ärränuktlago minno mitte minno pattu
perra,
ärramingo mitte kōtko sisse minnoga, kui
minna sinno wasta te,
engge heita armo minno päle sinno seare
hallettuse perrast, nink
anna mulle abbi et minna wõis henda
parrandada.

Paimenda misje perrast kige kahjo
nink õnnetuse wasta, se polest,
mes meije perrast ehk oma om.

Hoiija, oh Jummal, minno nink kik,
mes minno omnia om, kige eest, mes
mulle kahjus tullep,
minno aus-nimme häütuse eest,
minno hääd warga eest,

— Jette —

minno ellamisje-paika woe hädda eest,
minno maija tulle kahjo eest,
minno wiija räise eest,
minno ihkotõbbe eest,
minno sõand rasje murre eest,
minno filmi hirmoliikko näütmissje eest,
minno kõru kibbeda nink
rasje lõnnumide eest,
nink minno ello ütte Kurja ehki-
lisse surma eest.

Et Jummal meid ei tahhas laske ilman
hädaliikkos sada.

Oh minno taiwane Eosa! wotta minno
mitte ärrä kejk minno eä fissen,
ärräte minno mitte minno Ommatfiist
nink lattiist enne aiga wallale,
ärrä lasko minno mitte tõbbiffes, pōd
dõjas ehk häddapoliike ^{kur} ~~õlla~~ sada.
ärrälasko minno mitte ilma seltsita,
ristiliist nink ärrätankato olla,
ärrälasko minno mitte Ommatfiist
" " ärräajetas sada,
ärrälasko minno mitte teotamisje ga
wajes ehk tõipl wijil õnnetas sada.

— Guuz —

Anna, et minna ei pea toisille raske olla,
 nink toiste inaimiste armo läbbi allama,
 omme Wainlaisid leiba perräst ei pea
 pallema,
 nink et minna ei pea mitte abbi otma
 sarafide innimiste man, kumma kow-
 wa süddamest, armoto nink nukkre
 omma.

15.

Kannatamatta meele wasta ristin.

Ent kui siski, oh Wad, sinno isjalik
 tahtminne om, minnole risti lähä-
 tada, sis spata se da nidade:
 et minna ei nurrise sinno karristusse
 ülle,
 risti al kannatamatta ei olle,
 omma meele ärrä ei keita, kui kiffar kæn
 om,
 heitlikkus ei lä, kui hädda suure lät,
 nink mahha iijätta, sinno päle lota,
 kui sinna ka omma abbiga wiwit.

— Bu —

L. 2. P. 25.

16

Kige esitasse wasta omman tö tallita-
 misen.

Oh Josefand! ärrä lö minno mitte pimme-
 dusse ehk horetusfiga ~~min~~ omman
 tö nink ammeti tallitamisen, et
 minna

ei esji omman töön,
 malle se man häärt nouwust pudust
 ei olle,
 et minna omman tegemisen lobba
 ei olle
 mötlematta ehk hupi omma tööd aitat-
 lita,
 rummalaste omman ette wotmisen
 ei te,
 nink nida ilma' en ehk rakwa en
 häu sisse eija.

17

Omme Wainlaiside nink perränkiu-
 sajide wasta.

Kaitja minno, kige minno wiikkalisse
 wasta, nink hoija minno kawä-
 la söbbru eest.

— uil —

Kui nemma minno päle keeld peswa,
 ehk kurja kõnnet tõstwa,
 siis to minno õigust walge ette,
 kui nemma minno perrankiusawa,
 siis saisa sinna minno pool.

Kui nemma minno wasta kurja nouwo
 pidawa, siis mingo temma kühjar.

Kui nemma minno päle wandwa, siis õn-
 ništa sinna minno, ni kui minna neid
 ka, sinno tahtmiste nink een kõjo perra
 õnnista.

Arräpäst misse perräst Kigešt Kurjast.

Nink kui minna wimate wiljalt wai-
 wa nink hädda nink wilkifust kan-
 natalikkust olle kannatanu, siis
 pästa minno arrä Kigešt Kurjast,

Amen,

amen, Jesu nimmen, wotta ma kiki
 henne ~~paat~~ pääl. mulle olgo,
 mulle fulgo, mer mo armisa esja
 meel.

— eiht —
 *

*

*

II.

Se Eēnpalwe

lät üles Jummal a pole, et
õnnista minne mahha jattap

Kui wihm.

1. mos. sam. 18, 27.

Kae, minna olle ette wõtnu kõnnelda
 Ihandaga, nink minna olle põrm
 nink tuhk.

1
Et Jummal eēnpalwet hääs wõttas.

Jummal, ke sinna ennemuste armolik
 ollet olnu ommale male, wotta ka nüüd
 hääs minno su palwet, nink lasse sedda
 ka tõisile ristiiannimissille hääs tulla.

2.
Kerkuide nink Koli eest.

Pea üles, kaitsja, wallitse nink karwata,
 armas Esja, sinno krislikko kerkut
 anna ka omma kerkulle usputa wid jul-
 laisi nink oppetajisi,
 nink kumbe sinna temmale ollet andnu
 neid hoija puhtan oppetust nink
 pühhan eltan.

— esj —

Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

~~Ja awwita, et nemma meije Jhanda
 Jesuse Kristusse õnsalikko sonna,
 nink Jummalapetjuse oppetuse manna
 jäwa.~~

Soeta nink ehkita hääd nink paljo
 Koli maiju, meije ma Jhann.
 anna Kotin nink Kottun usjutawoppe-
 taji d,

Lasse jinno Kerko aija tarbis ikker
 wappid lome jert armja nose rahwaft

Sada üher kaswatetus;

Onnista selle tarbis Kigin meije ma =
 nink dinu = Kotin ni Oppetaji d Kuu

Oppide tööd.

Hoi ja meije Koggo durtid Cakkunniffi,
 wäär-usju nink wõõra oppetuse eot,
 miije ühe Koggomist pakkandus eot,
 nink omma riiki usku nink oppeturt
 perran kiufatusse eot,

— glüf —

awwita, et jinno sonna Kigin Kerkan
 selgeste nink puhtaste oppetust nink
 hääl medelkuultus saas;

nink lasse jedda jinno pühka nimme
 auwur nink jinno armo-Riki Weerd-
 wõt misjer figgineda.

3.

Kuuljide nink Kihhelkonna rahwa eft.

Onnista neide Oppetaji d tööd kuuljide
 nink Kihhelkonna rahwa man,

Et nemma omma ammetit römuga
 tallitarse nink ei mitte puhkaten.
 enge anna mulle nink Kigille Kerko.

Käu jille nink kuuljille
 wallaliffid korwu kaulda,
 walgustetu mõistusse filmi,
 tähhelepandjat meeld.

Jündlikko ausjot Jummalakoan,
 nink häteggijid Käofi;
 et nidade Kigen Kerkan nink ka meije man
 Sinno nimmi pühhal päiwal pühhendetus saas
 hä laulmisse läbbi, õige wiiperra,
 sõamelikko palwusse läbbi,
 Käändja pattale = nink usklikko lawwal kää-
 misse läbbi,

— naif —

etnida
 nink kige läbbi, mes säääl ette woetas,
~~Sinna nimme pühken Jeesus~~
 Sinno Riik soetetus,
 nink öige ristinnimiste wagga ello
 nätta saas.

Kige ülrikko Wallitsejide, üllem-
bide nink Wakkambide eest.

Hoiija nink õnnista meije armo-
 list üllembat Wallitsejat, Keddafin-
 na armuot meibe hoitjas nink kaitse-
 jas ollet andnu.

Kaitse tedda kige Kurja, Kakejo
 nink hädda eest,
 Hoiija temma Wäljaminnemist nink
 jise tullemist,
 nink lasse omme armo-silmi temma
 nink temma uwoulikko Keisri Drowa
 nink Emma nink kike Keiserlikko
 Ommaffide, ja kige temma Riki
 ülle ööd nink paiwa wallal olla.

Anna kigille Keisrille, Kuningille,
 Wörstille nink Wallitsejille

— Dm —

Dawida Jummala peljust,
 Salamoni tarkust,
 ja lähkata neile omma tarkust
 ommast pühkast taiwast, et
 temma ikkes nink allasi neide man-
 olles nink neidega tööd tees,
 et nemma moitwa, mes sinno mele
 perräst om,
 nink sedda kigen omman nouwan
 nink tallitamisen.

Sinno annus nink se Rikitullus,
 ussinaste täntwa.

Lasse neil usutawa mötte olla kige
 innimiste õnnistusse eest,
 Hodekandja sinno kerkko eest,
 armolikko kige neide allambide
 wasta,

Sündlikko toistega,
 Waimolikko sinno nink neide wainlaille

Soeta kige ~~fite~~ wasta,
 neide wägge wide soamide
 jisen rahko möttid.
 anna kigille Kohtofelttelle hääd nou-
 wo piddamist nink far kaste woeta nouwo.

— Ab —

neile kohtowannambille ^e õigust,
 neile kohtomest^õilla kasindust, nink
 et nemma wahhet ei te,
 Kigille ammetipiddajille usutawust
 nink halletust,
 et miije man kigen paigan, " " "
 sedda kurja nukheltus nink arrakeel-
 tus,
 sedda hääd taofotus nink iko
 ennamb soetetus saas,
 Et miije neide al ütte ra kholikko
 nink waikkikko ello woime piddada
 kigen Jummalapeljusen nink au-
 jusen.

Allambide eest.

Oh usutaw Jummal, wallitt nink juh-
 hata kirk allambid, et nemma
 omme üllembid nink wannambid nink
 Esfandid armastawa,
 neide wasta allandlikko omma,
 neide wallittust auwurtawa,
 Säduof perrä tewa,
 hääd meel neide jõnna kuulwa,
 nink neid omman jõamen armfjas
 nink auwas peawa.

— Jruudu —

et nemmaka,
 Ja, kui waja om, walmi omma,
 Jofa-ma kaitsemisse perräst,
 Jotta minna,
 wain laifide waffa lappelda, nink
 omma ello nink werd jätta.

Kige suggutle hä põlwe perräst
Koddo saiusen.

Ja, Jhand, pea sedda Koggona
 Wenne-kiki hään nink õnfa-
 likkhan saiusen ülles.
 Kaswata miije ma innimisfi,
 õnnista temma kauplemist nink
 minnetit laiwaga,
 Siggita põllo-nink aiatõod,
 anna meile hääd suggutlikko ilma,
 tõle hääd terwust nink rõmo,
 Nink hoija meile sedda armfjat
 nink kige rõmustawat rakko-
 põlwe.

ma-nukheltuse arrakään misse
eest.

Se waffa hoija neid nink sedda maad
 Riismisse, Rööwmisse, mäsfa misse,
 tapelmisse nink werre arrawalla-
 misse eest,

— Jruudu —

Käna meist ärrä jedda rassat
 Jummalawitja nuhtlust,
 nink kik muud kahjoliikko wigga
 nink töppe.

Hoija meid wiljahukka minnemise,
 nälja nink kalli aja eest.

Nink kui meije jedda omme pattu-
 ga olleme ärräteeninu nink henne

päle saatnu,
 sis ärrälarko neid, kumma sinno

pelgawa,
 otjani hukka minna,
 enge pea meid ülles

Kolu ajan,
 Söta meid kalli ajan,
 nink anna meile jälle hääd rah-
 ko põlwe.

Koddo Saijuse eest.

Lasse ka, oh usutaw hja, olla
 sinno hoalde antu jedda Koddo-Saijuse

Anna kige perre = Esfale nink perre-
 Emmale omma armo nink wägge-
 wit siggidust,

— not. —

et nemma sündlikko armastamis-
 Kaspidust nink ütten melen
 Koon ellawa,

nink omme latfi nink perret
 karristamis- nink maanitse-
 misen

Sinno pole Kaswatawa.

Anna laste = Esfale nink laste Emmale
 rahho nink mele-üttest neide
 abbiellon,

Siggidust neide pätoitusen,
 nink römo neide latfiist.

Latfille anna
 hääd sonnawotmist,

latfeliikko pelgo,
 öiget allandust

Sõamelikko tannamist.

Nink laste neide Esfa nink Emma
 õnnistamist rikkalik kult neide
 kätte tulla.

Esfandide, Wannambide nink perre
 eest.

Juhkata armust kigille wannambille
 usutawat perret nink orjajid;

— hys —

ent kigelle perrele anna
terwit luliik misid,
walojid filmi,
lõnnakuuljad kõrwu,
usfinat meelt,
allandlikko sõand,
maddelikko takmist,
nink kaspinid huli, et nemma omme
wannambode. wasta kurja suud ei pruuki.

10. Kige inimiste tarwistuse eest
nink neide hädda wasta.

ulle kige lasse kikk inimissi finno
hoole al olla, nink anna eggäüttele
mes temmal tarbis lät.

Kule fir armust neid sõamelikkude
worse piddajid,

ralwitse neid waijid,

jota neid jannonuid,

Katta neid allartetuid,

Hoija neid waggi,

keida armo kike häddaliste
päle,

Kaitfa kikk laskke nink perrä-
jänu lasti,

Kanna hoold waiste eest,

rõmusta neid kurbe,

Kiäje neid többitfid,

— sul —

+ nink
kinnita

"pasta neid waiwatuid,
awwita neid Rassi alluffid nink
ilmalatojid

õnnista neid Ammetajid nink Im-
mewid,

Sata neid te-käüjid,

Fuhhata noort rahwast,

Kinnita neid nõrgu,

olle armolik neile koolwille,

nink halletta ~~õnne~~ omma lop-
matta armo perrä kige inni-
miste päle.

||

meije Ommatfide nink Suggu-
lause eest.

Wimate lasse ka, armar Erfa,
äspäärälikkult finno koolialolla

minno Ommatfi nink Suggulause,

olgo, ~~ka~~ ^{ka} nemma eäl omma

nink ellawa,

hoi ja neid kige kahjo eest,

te neile armust hääd,

nink wallitse neid finno pühha
waimoga.

"õnnista minno Sõppru nink hä-

teggijid,

nähta armo kikkille minno armille tut-
wille.

— gab —

neide umbusklikuide nink
Jummala walla tuide eest.

oh helde nink pikkamelinne
Jummal,

Walgorta kik Esinuid,
Käna ümbre kik ^{kuuma} pättart Käändmatta

~~tuide~~ omma:
heita armo pättartide päle,
anna andis pättartkäändjille,
Walgorta neid kaddelikkuid,
awwita kiki tõtte tundnuijle
nink saata meid wimate kiki
toine toisega iggawetse õnna
ello siise Amen.

— sel —
x

*

*

III.
Se Tennaminne

pannep omma esihennese aawo
Jummala palge ette mahha
nink annap Temmale aawo,
Kittust nink Tenno

se kige eest
mes meile om.

Jaw: l. sam: 103, 1.

Minno heng kitta Iffandat,
nink kiki, mes minno jirsen
Temma pühha nimme kitta
Iffandat minno heng, nink
ärräunneta mitte kiki temma
hätegge misse.

1.
Allandlik tundminne Jummala Suu-
russest nink Aawustussest, ^{nink} ommast
innimiselikust waijussest.

oh sinna iggawenne, tuggew nink
kigewäggewenne Jummal!

— sel —

Kui ärränoudmatta om sinno tarkus,
 Kui Kallis om sinno arm,
 Kui ilm löpymatta sinno heldus,
 Kui üllerdlik sinno usutawus,
 Kui ilm põhjatta sinno hallelitus,
 Kui armas nink wastawötlik sinno

^{pik-meel,}
 Kui auwolik sinno õigus,
 Kui selge sinno tõisitus,
 nink kui suer sinno kige-wäggi!

~~Ja Händ, minna tunne minno madda-~~
~~lust nink aluust nink sinno suerust,~~

~~Ja Händ, minna tunne~~

~~omna minno maddalust nink aluust nink~~

~~omna~~ " sinno suerust,
~~omna~~ tükhiust nink sinno illo
~~omna~~ waisust nink sinno rikkust.
 Minna ei ole midage nink sinna ollet

^{Kik}
 Minna ole waine, nink sinna ollet Hal-
 lestaja,

minna ole auwoto, nink sinna ollet
 auwus wõtma kithart nink tenno
 nink auwo,

Minna ole rummal, ent fina ollet se
 kige targemb,

minna ole pattane, nink sinna ollet
 armolik,
 — em —

^{olle} minna ~~de~~ ^{malla} sinna wõtlik nink sinna ollet
 minna olle nork, nink sinna ollet minno
 nörqur sen wäggeu.

oh Händ! minna olle üllerdlik, kige se
 armo nink kige se fotte wastä, meo
 sinna ommale kolmata sullaselle ollet

^{fennu.}
 Immetaolikkult omma sinno teo,
 hirmolikko sinno ähwärdamisese,
 rasse sinno nuktlusese,
 töttelik sinno sõnna,
 usutawa sinno tootusese,
 nink sinno arm lät ille kige:
 sest temma om

Körgemb kui taiwar,
 lajamb kui ilma ma,
 süwsumb kui merri,
 minno heng kitta Händat Jummalat!

^{2.}
Lomisese eest.

oh Jummal, minna olle sinno loom,
 ninki sinna minno. Loja,
 minna olle sinno lats, nink sinna minno

^{Eisa!}
 minna olle sinno sullane (näütlik) nink
 sinna minno häteggija,
 sest sinno käest om mul Kik,

— ja — L. S. D. 49

nink ilma sinnota ei olle mul middage.
 Seperräst olle kittedu, minno taiwane Eşa,
 et sinna jedda Koggona ilma ~~inimiste~~
 inimiste kaas ei uofiki minnist ollet lonu,
 et sinna ka minno inimistjas nink ommas
 palges ollet lonu,
 et sinna malle terwelikkõ ihko luti-
 miot nink ütte moistlikko herge
 ollet andnu,
 nink et sinna minno sinno kerko
 uõke kriotlikkuiõst wannambist
 ollet lasknu ^õõndida.

~~Olle~~ Olle soamelikkult nink al-
 landlikkult kige se eest minnust
 kittedu nink tennatu.

3. " "
 meije ärrälunnastamisse eest.

Olle ka iggaweste kittedu, armas
 Eşa, et kui se Koggona inimiste
 süggõ ärräkaddonu olli,
 sinna ~~minno~~ minno nink kige
 inimiste päle ollet hallestanu,
 meije waise nink ärräõnnitu inni-
 miste eest
 ni isalikkult ollet hõold kandnu,

— Om —

nink omma Poiga meile ollet andnu,
 temma läbbi meile taiwast jälle ollet üt-
 awanu,
 nink sinno armo-nouwo Jesusen Kristusen
 ollet inimissille lasknu kalutada.

Olle tennatu, kige armsamb Jesus,
 sinna iggawenne Jumala Poig, et sinna
 minno sõbbõas,
 minno wellõs,
 minno lunnastajas,
 minno eon kõstjas,
 minno pästjas,
 minno õnnisteggijas,
 nink minno Immanuel, ollet sanu.
 Olle iggawes tennatu, minno kige heldemb
 kige armsamb, nink kige kallimõ Jõsand'
 nink ainus õnnisteggija,
 sinno armo nink uõõutawusse eest,
 sinno inimisse-samisõ nink õõndmisõ eest,
 sinno pühha armo oppusse eest,
 sinno kike kaunimba nink laitmatõ alle-
 käüki eest,
 sinno waiwa, wallo nink pina eest,
 sinno teotusse nink naarmisõ eest,
 sinno kannatusõ nink surma eest, nink se eest et sinna
~~minno~~ nink kallist pãstnu mo; iggawes ma
 fenna so!

— Om —

Oh! minno Jesus, kui römoliK om jinno
armo=oppus,

~~määräid suuri~~

määräst suurt nink onsalikko henge=
Kostutamiot saata jinno to wotaje.
Kui ilma wamatta suur om jinno ärrä-
orjamine nink se ärrälunnasta mine
kumba jinna meile ollet saattu!
Kui Kallio om se Hind, kumba Sinna
ollet masnu meije waise patastide
~~perräst~~ ärrälunnastamisest per-
räst

kui onsalik om jinno hawu Juttita =
minne

Kui wäggew jinno werrä, patu nink
surma wasta, nink kige hi pole!
Seperräst ütle minna jinnele tenno:
et jinna se taiwate Eofa nouwo min-
nüle ollet awaldanu,
et jinna minno Jummalaga ollet
"ärräleppitanu,
et jinna minno pörqust ollet ärrä-
lunnartanu,
et jinna minno, pühhan ristmisten,
ollet wasta wotnu, nink Jumma-
la lastis tennu,

— ga —

et Sinna minno pühhan öddangoz
Soomajan jinno pühhäst ihtaot
nink werrest onsalikkur teet
nink ^{minno kinnega, ihtaot} ~~jinno kinnen da wiffen wotta.~~

Suhhat kord ma tenna so!
ceot

Meije Pühhandamisest ~~est~~

Jummal pühha waim, jinna Jummalik
Römustaja kigen häddan,
minna kummarda jinno,
minna kitta jinno,
minna awuustajinno,
minna tenna jinno.

Sinnust tullep nink saap malle kik hi,
mes minna mötle, künnele nink te
nink jinna teet minno köllikkur igga-
wotpe ille.

Sinna kutsut minno, enne kui minna
jedda te,
Sinna odat, Jenni kui minna jedda te,
Sinna awuutat minno, et minna jedda
hääd wois tetta,
nink jinna kinnitat minno, kui minna
jedda te.

— Gu —

Armsa omma sinno ande,
riikas sinno lotus,
romolik sinno heldus,
wäggen sinno abbi.

Seperräst olle kittedu iggawetfel ajal,
et sinna minno waist ärrärikkotu
innimist
minno häddast nink ärrärikkisest
ollet wälja tömbnu,
armo oppusle läbbi ollet kietsnu,
pühhan ristmisen ollet wartferte
jännitanu,
minno ärräpimmertetu henge nink
mõist ollet walgustanu,
minno rojast soand pühhendanu,
nink minno horkusen wäggen ollet
olau,
nink minno nidade
ütter waffer innimist,
ütter ristitetu ristinnimist
ütter lutiikmist kristlikkust
kerkust
ütter Jummalalatter nink
ütter iggawetfe ello perrandajar
ollet tennu.

— de —

Oh soeta Jesuse Kristuse dik-
kust ikkes ennamb meije henge
fisfen nink olle minno abbi
ellun nink surman.

5.

Kige õnnistus nink häõllamise east
ulle kige.

Oh sinna pühha üllekige kittedu
kolmainus Jummal, meije kittame
üttemelelikkust sinno ilmlõpmatta
heldust, nink tenname sinno
kige east, mer sinna meile hääd
ikko nink henge polast ollet tennu.
Et sinna ~~anna~~ meije kige armo-
likkumbat nink kige usfinambat
nink kige kristlikkumbat keisre
ni hoijat, kaitjat nink awwitat;
meije kerkus puhta oppetuse man sallerpeat,
meije Mammaad
Sõdda nink werre ärräwalmisest
tõlli nink ilmrakhotuse east,
nink muido kigejuggutse kahjo east
ollet hoidnu!
Sul olgo tennu, aowo, nink kithust
Sõamast.

— ee —

meije eggapäiwatse ülespidda-
misje nink Jummal hõlekandmisje
eest.

Sinno heldus, oh Jummal teep, et meijega
ei olle weel offa fannu, nink sinno heldus
om eggal hommungul wastne meije ülle.

Sinna larset omma päiwa eggal hom-
mungul meije ülle ~~hõlekand~~, Põseda,
Sinna annat jedda warraot nink hil-
laot wikma,

Sinna õnnistat jedda maad, et temma
wilja kannap,

Sinna ei laofe mitte lõppe ei senenda-
mist ei ka leikamist,

ei kübma ei ka pallawat,

ei suuwõ ei ka talwe,

ei päiwa ei ka õod,

enge sinna awat üles omma rokket

Kat, nink teet lõnuo kikk, me

ellap omma hämele perra,

nink annat ikkes meile meije päi-
walikko leiba.

Ja, me ~~sinno~~ tenname sinno.

Sinno, Iffand, tahhame

orjada, tööd tetta ka,

rahkul olla Rigeega,

Senni kuifsa armfaste,

Siis meid wõttat taiwatte,

aw nink kittus Sinnole.

— fannu —

Rige neide hateggemiste tenno-
lik meelde algata minne, Kumbi
Jummal meile latse põlwest om
näitnu nink tennu.

Oh minno Iffand nink Jummal! Kui
paljo olle minna sinnu wõlgo!

Sinna ollet minno latse põlwest seni päi-

õige wägge wõste ülespidanu,

õige iselikkalt minno eest hõle
Kandnu,

õige immetablikkalt laatanu,
mitto pattu eest keelnu,

mitto õnnetusse eest hoidnu,

mitmast häddast arrapästnu

mõnne kiusatusisen ülespidanu,

mõnne meile haigusen rõmustanu,

mõnne kalle sisjen hõtotanu,

nink mitman kibbedan asjun abbi

laatanu.

Kui minna többine olla, siis ollet
sinna minno jälle laaknu terweisada,

Kui minna olla efinu, siis ollet sinna
minno jälle parrandanu.

Kui minna olla pattu tennu, siis ollet
sinna minnoga kannatanu,

— glann —

Auw olgo Jummalal~~le~~ Jela~~le~~ Eofala,
 Ke minno om lonu,
 Auw olgo Jummalala Pojala,
 Ke minno om ärrälunnastanu,
 Auw olgo Jummalala pühha Waimola,
 Ke minno pühhardap,
 Auw olgo Jela Kõrgeot Kihhetu
 Kolmainut Jummalal~~le~~
 nüüd nink iggawes
 Amen!

— fi —

Homungo-nink Oddango=

47

Palwuse.

- I. Pallemisen
- II. Palwusen
- III. Eempalwen nink
- IV. Tennamisen

~~* Hamung.~~

(Ljira wunifistijim baar figueth nou
 Aufgang und Untergang der Sonne)

Jaw. l. r. l. 63. 7. 8.

Kui minna wotelle lamme
 fis mötle minna Sinno päle;
 Kui minna üles wirgo,
 fis Kõnnele minna Sin-
rust.

Jest Sinna ollet malle abbis
 olnu, nink Sinno siwu
 warjo' at tahha minna
 hõiskada.

— gae —

Hommungo Palwuse.

I
Tännaminne.

1. Summala se Isosa, se Poja nink,
se pühha Waimo Himmel, Amen.
2. Ö om möda lännu, nink päiw om
~~lönu ette tütne~~, Seperräst
Wirgo ülles minno heng,
Kitta omma Summalat, nink
mötte perräst Kige se päle,
mes sinna sel'innatset päiwat om
tetta.
3. Iffand, sinna kolmainur Summal,
Eosa Poig nink pühha Wain,
sinna ~~ette~~ ütfinda ollet se öige
ellaw Summal,
ke taiwart nink maad,
Walgest nink pimmedust,
Paiwa nink ööd,
aiga nink tundi,
meile waifille inimiffille hääs
ollet lonu, nink seni päiwani rik-
matta ollet üllespiddanu.

4. Oh kui hõlpaste olles woinu sun-
dida,
et se ärrälännu ö minno wiimne
olles olnu,
— 244 —

~~"Hifit"~~ minni
et ~~kepp~~ minno Ommatset olles woinu
hukka minna;
eht et muido Kurja inimise muttenink
minno Ommatsette olles woinu katjo
tetta:

Ent sinna ollet minno hoidja nink
walwaja olnu,
et ~~minna~~ minno Omman dug ~~weel~~
~~middege~~ om, mul weel häen om,
et minno Ommatse weel allale omma,
Ja, et minna espi weel täamba alla,
nink terwuse man olle.

Se tullep kik Sinnust,

Sinna ollet kik minno päiwi saädnu,
kui paljo neid peap ollema.

5. Seperräst tenna ^{minna nink} auwusefa nink
Kittasinna pühha nimme, sinno
Kigetarkembat, Kige heldembat,
Kige töttelikumbat, sinno
Kige usutawambat nink Kige-
wäggewämbat Summalat,
Kige se häeest, mes minna min-
newal ööl sinno häest olle saru:
Et sinna minno ^{heilafel/öddango} ~~heitafel~~ pallemist
ollet kuulnu,
et sinna minno ollet rahholikkult
lasknu maggada nink hengada,
— 245 —

~~Minna~~ päiwa walgust ^{minno} ~~mul~~ ollet lasknu
jille nähta ~~lasknu~~
nink kikk minno ommatfid ollet
lasknu löida.

6. Minna tenna sinno ka, et sinna
ni armolikkuel kik kurja minnust
ollet ärräkäändnu,
et sinna minno sinno silmi ülleka-
jamise nink sinno käe-
warjo alla,
ni wägge wäste ollet kaitonu,
ni heldeste minno ülle warjanu,
ni isfalikkuel ollet hoidnu,
kui pimmedur minno umbre olli,
kui unne magganüüne minno silmi olli
kinnipändnu,
kui kik innimise minno oliwa
mahhajätnu,
kui minna esfi hennesest middäge
estunne;
nink et sinna minno ollet hoidnu
pattu nink häütuse eest,
peljo nink wärrimise eest,
käljo nink hukkahuse eest,
többe nink surma eest,
nink kurje innimiste tiggeduse
eest.

7. ütte puhhuga, mötle minna, selsinnat-
sel hommungusel tunnil, kige häte-
gemisse päle, kumbe minna eäl sinno
armolikko Esja = Käest olle sanu:
et sinna minno ollet lonu ihho nink
hengega, kui minna middäge erolle;
et sinna minno ollet ärrälunnastanu,
kui minna ärräkaddonu olli;
et sinna minno ollet pühkändanu,
kui minna kurri olli;
et sinna minno täambätle päiwan
ollet ülespidanu, kui minna
sedda ~~ta~~ wäärt es olle!

8. nink sest, et mul kik Sinnurt om,
ka selsinnatzen hommungun, kui
minna olle üllerwirgonu,
kik sinno Käest wasserte sa,
nink öffe kui ^{wastlase} ~~wastlase~~ sündinusiini-
müffes olle sanu ^{henda}
Sis ohwitse minna ka sulle kik,
ihho nink hengega, nink kigege,
mes mul om.
Minna tahha täamba sinno päle
möttelda,
sinno armastada,

et minna tämba särätfen jeltsin ei
 kulle miki lä, kumb minno hukkatu om.
 et minna ^{kohhege} ~~kunnaga~~ ei käu, kun malle
 kuryä luggu wõis ~~käta~~ ^{hela} ~~talla~~ ^{hela} ~~fardi~~,
 nink et minna tämba ^{hela} ~~oddangol~~
 halwamb er olls, kui ^{hela} ~~el~~ hommungul.

9. Ülle Kige:

wõtta minnurt ärrä, mer sinna wikkat,
 käna kik minnurt ärrä, mer malle
 kahjos tullep ikko nink henge
 polest.

nink kui ^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~
^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~ ^{minno} ~~se~~
 iitpeat olema, si hoija minno
 iitte õnnetama offa eest.

Se pääl matahha julgest
 nuud Amen ütelda,
 Ei Jummal lä mo küllert:
 Si otte peljota.
 ma künita mo kät,
 mo tööd ma wõtta ette
 kumb tullep minnal tetta,
 mul Jummal andko hääd!

III
 Palwas

1. Jummal! kelle heldus nink ussu-
 tawus eggal hommungul wartses
 Saap!
 Kule nüüd minno palwest,

— mi —

nink anna mulle sinno armolikko
 tahtmisje perrä,
 kik, mer minnule jefinnatfel päiwal
~~anna~~ ristiusu polest waja om,
 nink minno ajalikkoka ello tar-
 bis lat.

2. Pikkenda jefinnatfe päiwa ~~III~~ lābbi

minno ello,
 ärrata ülles minno filmi,
 walgusta minno moistust,
 kinnita minno ikko luliikmisfid,
 pea ülles minno terwurt,
 nink te minno köblikkar
 teggema, mer mul om kätte,
 nink sinno melperrä om.

3. Lasje se päiwa walgusjega ütten
 ka sinno tundmisje walgustust
 minno firsse ~~üttes~~ ^{üttes} ~~minno~~ ^{minno} ~~lofeda~~,
 sinno arm katto minno kui
 hommungo karte,
 diowita, et minna omme reiwastega
 ka waffeste Jesusje Kristusjega
 henda katta:
 nink midade, kui walgusje lats
 jel koggonal päiwal
 — lat —

perräst julgede nink hullo wifil pattrun
 ellawia
 nink nida sedda täambäst armoaiga
 pattru teggemisjes Kurjaste pruukwa.

4. Saata neid tee käüjid, kumma näüd
 liguwa, tee pfalla minnema.

Kanna hoold waijste eest, kumma sel
 homm ongußel ajal weel eitija, kust
 nemma täamba peawa sõnus fama.

Anna armust kigille ~~teite~~, kumma
 täamba töisilse sõnoga hennefelle
 tahtwa ~~omna~~ töidust saata, parras-
 list aiga nink nouwo, hennele mid-
 däge ärräteenida.

5. Lasse kiki töteggijid omma päiwa tööd
 usutawalikkult ärrätallitada
 [Lasse eggaüttele temma tööd korda
 minna;

Hoija neid, kumnil waiwalikko töga
 teggemist om

nink koostata eggaüttele, ke se päiwa
 koorma nink pallawa al waibonur
 lät.

ülle kige:

Lasse kiki inimisid sel päiwal sinno
 hoole alla olla.

Pea minno, (nink minno naiot, latti,
 wannambid, sõsarid, wellitid)
 nink kigi minno Ommatid terwusse
 man.

juhhata neid, kumbega mul täamba
 teggemist om, nink kumbega minna
 sa ümbrekäüma, kige hä pole,
 nink hallerta ~~huda~~ wimate kige sinno
 lodu asjude päle, Amen.

Neil kurbil, haigil, wangile nink
 waijil,
 erappi heikwa häddan, mekil, naijil,
 sa näüda rõmo neile neide waiwan,
 nink pösta wiimset kigist Kurjast
 tawian.

Kiki pattru waiji armust ümbrekäna,
 nink kigil õnsalikko surma anna.

66.

Öddango-palvus.

I.
Sennaminne.

1. Wirgu üles minno heng, nink
Kae weel ^{peane} ~~finno~~ umbre:
Se päiw om möda länna,
tööd om tettu,
öddang om tulnu,
ö om nüüd läwe een,
nink sinna ollet jälle ütte päiwa en-
namb ellanu.
2. Sis löppeta nüüd ennamb tööd
nunneta ärrä ^{tetta} ~~finno~~ murret,
mötte ~~honne~~ ^{esji} päle ~~honne~~ päle,
nink kitta ka nüüd sel öddangul
nink ösel ^{honne} ~~finno~~ summalat.
3. Iffand, sinna iggawane summal
kette man ei olle walguse nink pim-
meduse umbre mudamist,
kä sinna ikker jäät, nihui sinna ollet,
nink sinno ajartaja ei loppe mitte
- ärrä.

- Uui -

66³⁵

Siina
Päiw nink ö om sinnuust, nink ~~finno~~
teet, et päiw, ku nink, tükke nink
ma ikker omma göri umbre kääwa.

Siina awitat ka weel ikker,
ütte päiwa töifni ülle ajana,
ütte koormat töife perä mahtahetma,
nink sinno helduse läbbi ole miina
ka sedda öddangut kätta sanu.

4. Kik, mer miina täamba wakkert
parrembas
mer miina wannambar,
mer miina targambar,
mer miina töifille tullulikambar,
nink mer miina rikkambar ole sanu,
Se tullep kik sinno kääst.

Se perräöt sis tänna minna nüüd Siina,
sel sinna sel öddangot sel tunnil, minno
löame potjast kike hiteggemise eest,
kumbe sinna mulle täamba ollet näütnu:
Et Siina mulle sedda päiwa töle,
nink sedda ööd hengamisselle ollet
lonu
et Siina minno täambäht hommungo
palwet ollet kuulnu, nink mulle
paljo hääd ollet lasknu tunda,
et Siina minno ello ollet üles pid-
danu,

minno meelt, mötted nink moistust
 ollet wallittanu,
 minno silmi walgurtanu,
 minno ikko foetnu nink sonustenu,
 minno terwaust hoidanu,
 minno ette wöt mist eddesijaatnu,
 minno tööd õnnistanu,
 nink minno nüüd ka terwaust
 nink rahkhan laaset magga-
 ma minna.

6. Minno armas Jummal! Sinna ollet
 wael mul täämba paljo hääd tennu:
 nink kui mul ka middäge Kurja
 om johtanu
 ette kikk minno foudmispe perrä et
 ollet läänu,
 siski ole minna sedda wael kur-
 jemb ärräteeninu!
 nink minna ollet paljo õnnetanutaan
 bar ~~bar~~ fanu, kui sinno hallertus
 sedda et ollet wähhendanu.
 7. Oh sinna armolonne Jummal,
 sinna helde nink pikkameleline Jummal,
 — si —

minna ei olle mitte ikkes sel päiwä
 Sinnopäle möttelnu, nink siski
 ollet Sinna minno eest hood

Kandnu; — ^{tarbituse}
 Minna ei olle sinno mõne perrast
 mitte pallolnu, nink siski ollet
 sinna sedda mulle andnu,
 minna olle wahhest laggedaste
 pattu tennu, nink siski ollet
 Sinna minno larknu elole
 jäda.

8. Sis' olgo Sinna nüüd, armas
 Ersa, auwustetu, kittedu nink
 tennatu,
 se kige eest, mes sinna täimba
 minnole, minno Ommasille
 nink kigille inimisille,
 hääd ollet tennu nink andnu,
 nink Kurja ärräkeelnu;
 se kige eest olgo kittedu minno
 taiwane Ersa iggawes!

tühja murretamise eest,
 wipperuse luulmise eest,
 rasse unne nägemise eest,
 kahjoliikko tööbe eest,
 kannatamatta wallo eest,
 kige kahjoliikko johtamise eest,
 nink wimate ütte äkkilisse nink
õnneto surma eest.

III.
Paluus.

1. Summal tosa poig nink pühha
 wain, sinno nimmel lä minna
 maggama
 sis lasse nuud ka sinno waiot
 lojuot,
 minno ikko nink henge,
 minno hääd nink warra,
 sinno hoole alla olla:
 seot sinnole alla minna,
 sinnole kiale minna,
 sinno perralt olle minna elladen
 nink hooden.

2. Oh awwita, et minna nuud kiki
 sinno häteggemiseid meelde
 algata, kumbe minna täamba

— juudt —

sinno käest olle sanu, et minnaka
 kikk minno pattu kahhitse,
 kumbe minna jelfinnatseel paiwal
 olle tenna.

nink kui minna täamba wakheet
 minno kõnnen nink tööon olle
 esfinu,

sis parranda sinna sedda, mes
 minna sega kurjaste nink üllä.
 kohtot seftolle tennu.

3. Ent lasse minno ka jelfinnatseel ool
 sinno issalikko heldusse warjo al,
 sinno kigewäggewa käe kaitsemisse al,
 nink sinno pühha englide mansaimise al,
 ilmapeljota maggama minna,
 hä möttidega maggada,
 rahholikkult hengada:
 nink lasse sedda hengust minno

ferwusse figgineda, et minna hommen jälle
 4. Olle sinna minno man, kui minna hääd töödwoi
 üfinda olle, tetta.

Sata minno, kui minna pimmedu
 käe, minno uaber om,
 Kinnita minno, kui minna pelga,
 Walwa minno man, kui minna magga,
 Käna minno möttid sinno pole, kui
 minna ülleswergo, nink polklik
 ohk murrelik, ohk tööbe olle.

mannitse minno, kui hädda päle tullep,
 ärräta minno hominen üller, kui

aig om,
 nink wirrota minno üller, kui minno
 tō hedda Küssip.

s. Anna Jiska, et minna
 ütte rōmolikko meelega,
 terve ihhoga,
 wapp jouwoga,
 pükka nink tennolikko mōttidega
 üllertōsse,

minno hommungo palwust pea,
 nink nida eddefi

finnole auwus,
 Ommatfille lotusjes,
 nink lähhemalle tullus

weel minno ello - päiwi wi.

6. Ent fōt et miina kältija, et summa
 mul ^{om} minna, ent kunnas aig fiin
 fulner mul, minna eitija, si
 algata mulle meelde,
 et minna nüüd omma summa päle
 mötle

Kui minna magga ma lā, nink
 omma hauda meelde algata,
 kui minna henda mehha heita.

Nink fōt et ka Jēsinnaſſen oon minno
 ello ots wōistulla,

Jis olle mulle armolik, nink wōtta minno
 henge waſta finno rikkusjes, ^{finno}
 ärrāwalituidē manna tēiwatte.

Nüüd, ihho, nakkā hengama,
 Jul olgo rahko, terwus;
 mo filmä, minge kinnika,
 Käl lät teil hengust tarbis.

Ent melen olgo se,
 ma jä iks Jesule;
 Sir om kül häste tettu kül.
 Hääd ood, mo Jesur, anna mul.

IV.

En palwe.

1. Affand, Sinna Israeli hoidja, ke

sinna ei suiker ei ka magga
^{lä meijä, mannu, fōt äddang Jouwapp"}
 kanna ka Jēsinnaſſel pimmel ool hoold,
 minno armja Ommatfide eest,
 nink Kige inimiste eest;

Sinno Silm waluko neide ülle,
Sinno Käsfi katko neid kinni,
Sinno Engel kaitsko neid.

2. Kule nüüd, minno summa, kige
 usklikko ristinnimiste Oddango palwust.

Kiki Kahjo nink "õnnetusseest,
awwita, el kiki, kumma meije eest
walwawa, usfuta walikko walwikko
omma.

Nink pea eggätlele sedda rikmatta,
mer temma perräst om,
jeni kui meije sest pimmedust
same tulle ma iggawette walgust
pole.

Ei ennamb päiw lää alla lä;
ma iggawel so päiwa näe.
Sääl kitta ma so otseta;
Te, el ma pea finnä lä.

— H —

Lühhi kenne hommungo-palwuse.
ütte puhhuga.

Tennäminne.

1. Jummal se Eosa, poja nink puhka
Waimo nimmel, Amen.
2. O om moda lännu nink, päiw om
ette tulnu, Seperräst sis wirgo ülles
minno heng, kitta omma Jummalat,
nink mötle perräst kige se perrä, mer
sinnole selsinnatfel päiwal om tetta.

Palwe.

1. Nässe minno Jummal! minna olle
jälle ütte waffel päiwa nätta sanu,
nink sinna tijat, et eggal päiwal
omma koormat om. Sinna tijat, et
minna weel pätklik nink wiggane
olle. Sinna tijat et minna weel
waiwatu nink koormatu olle,
nink et minno hädda eggal hom-
mungul waffel lät. Seperräst wot-
ta kikk minnuust ärrä, mer sinna
wihkat. Käna kikk minnuust ärrä,
mer nulle kahjos tullep ihhonink
henge polest, nink kui selsinnane
päiw mul se wiimne pääs ollema,
sis hoija minno ütte õnneto otset.

— Ja —

L. B. D.
121.

Palwus.³

1. Jummal! Kelle heldur nink uofutawus
eggat hommongot waoffes faap! Kuule
nүүд minno palwust nink anna mul-
le finno armolikko tahtmirse perra,
kikk, mes minnole felfunattel päiwal
omman riotiusjen waja om, nink min-
no ajalikkolta ellolla tarbis' lat.
2. Sinno heldur, o Sofand Isper! sinno
arm, o taiwane esja, sinno rööm,
o pühha waini! olgo mul' iks me-
len, nink pühhendago minno so-
and nүүд nink koggonalla a-
jal.
3. Se Sofand onnistago minno nink
hoitko minno! Se Sofand lasko
omma palget päista minnopäle
nink olgo mulle armolik! Se So-
fand fostko omma palget minno
päle, nink andko mulle omma
rahko. Amen.

Eeenpalleminne

Armolinne Jummal, helde Esja,
sinna ollet omma päiwa lasknu
üllestösta ülle hä nink kurja.

— Out —

Sis hallesta ~~hedda~~ Ka nүүд mollenbide pale,
~~te~~ ütte, nink ärralas'ko täamba
Keddage ei ajalikkult ka iggawes
hukka minna.
Lühhi Kenne Oddango palwus
ütte puhhuga.

Tännäminne.

- 1.) Minno Jummal! Sinna ollet mulle
täamba paljo hääd tennu. Nink kui
Ka mulle mönd kurja om johtonu,
ehtk kikk minno tahtmirse nink soud-
mirse perra ei olle lännu, firkiole
minna jedda paljo kurjem' ärrä-
teeninu. nink minna laar paljo
"onnetikkumb" ollema, kui sinno
hallestus jedda ei olle wähhendaku.

2. Sis olle nүүд, armas Esja, kit-
tetu nink tennatu, ~~et~~ Kigilla häeest,
mes sinna täamba minno, minno
ommatille nink Kigilla inuimisille
ollet andnu, nink ^{nige} kurja ^{eesi, nugga} ärrä ^{siina ollet} heddu.
Olgo kittedu, minno Jummal, igga-
weste.

Auw kittedu olgo sulle, Ke seni
hääd teit mulle; So päle lodama,
nүүд öpel walwat sinna, nink kaitfat
mo, et minna woi rahholikkult maggada.

2.
Palleminne.

Hallestaja Jummal, armolinne Etsa,
anna mulle Jesusse Kristusse, sinno
armfa poja minno Ounisteggija per-
räst, kikk andis, mes hääd minna
felfinnatfel päiwal, teedwa meelga
ehk ilmtednatta, uwalikkuct
ehk fallajalt, olle mahkajät nu,
ehk kurrja olle mötteluu, himmusta-
nu, kōnneluu nink tennu, sinno
wasta, omma lähkēmba nink wan-
nambide wasta, nink minno nink
Ounmatfide wasta.

3.
Palwe.

Affand Jummal, Etsa, poig nink
pühka Waim! sinno nimmal lä-
minna maggama, fis lasse kafin-
no waist lojust, minno ikko nink
henge, minno hääd ^{nink} warrandurt
sinno koolde antu olla, sest fin-
nole ella minna, finnole kole min-
na, sinno perrält olle miuna ella-
den nink koolden.

— Am. —

4.
Einpalwe.

Jofand, sinna Israeli hoidja, ke
sinna ei sukke, eika magga, kanna
ka felfinnatfel pimmed ^{id} minno
nink minno Ounmatfide nink kige
innimiste eest koold. sinno silm
walwko meije ülle, sinno käsfi kat-
ko meid kinni, sinno Engel kaitse-
ko meid, nink poa eggaüttele üles
sedda, mes temma perrält om,
seni kui meije felfinnatfest pimme-
durtfest same tullema iggawetse
walgurse pole.

Sega ma mahkajätta, mo tood,
mo arjaka, nink soamest weel
palle: Jofand te hengust la,
seni kui hengust nakkap,
kumb puosip iggawes, kumb
lõpmatta ikko fairsap, Amen,
ni fundko fis.

— Am. —

Te-Käüjille tarbis pallelda.

Palle minne

1. Isfand Jummal, Kige ijenimiste

Jummal,
Ke sinna ennemuste esfi neile ~~sinna~~
~~fille~~ uskli kuille wannambille,
ni kui abramil, Izaakil nink Jakkabil,
Kumbe Jummal sinna ollit
sedda Käskk. ollet andnu,
et nemma pid diwa ilman teed Käüma
nink Kumma Ka omma ello- ajal
te-Käüja omma olnu:
nink sinna ollet Ka esfi neidega olnu,
neid hoidnu neide teije päle,
nink neid ärräpästnu Kigist neide
hädäst.

Isfand, sinna Israeli Jummal,
Ke sinna omma ärräwallitsetu
rahvast

Egipti maart werrewä merre läbbi,
nink lanen nellikümmend ajataga
ollet ümbrefaatnu:

nink wimate Ka, Isfand, sinna
meije Isfanda Isurus Kristusse
Ersa nink Jummal

Ke sinna, kui aigtäür säije,
sinno armfat poiga ~~sinna~~

— ift —

^{site}
ilman pollet lasknu fulla, Ke om üm-
bre Käünu nink hääd tennu.

2. Kae, Isfand, sinna suur Jummal,
minna Käü Ka täamba omma teed,
sinno saatmisje al.

minna tija Käl minno wälja minnemist,
ent ei mitte minno sissetullemist,
ei woi Ka mitte kik enne teeda, mes
mul saap johtuma,
nink weel wähheml minno henda esfi
hoida, et minna ärrä ei esfi.

3. Ent sinna ollet se Isfand, Ke om to-
wotann, meije man olla häddan:
kui meije weest läbbi läme, ollet sinna
meijega.

Kui meije jõggedest läbbi läme,
fir ei pea nemma meid mitte ärräp-
potama:

Ehk kui meije tulle läbbi läme, fir
ei pea meije ärräpalloma nink tulle
löhn ei pea meid mitte ärräkõrwetama.

4. Seperräst ärrätaggane Ka minnuot mitte
sinno pälekaemise - nink hole Kand-
misje ga,

sinno kaitsmisje nink hoidmisje ga:
Enge Käna armust minno mant ärrä,

— muid —

Kik, mes mulle wõis kahjoteta tee
pääle ehk wõõral maal.

5. Hoija minno tuisko eest, Kurja
roppo nink Kige kahjoliikko marra
awwita et ^{eest} tee pääle minno ei lange,
nink et minna tee pääle ärrä ei esfi.
See minno üllewän, et minna ei fatta,
nink ihhole kahjo ei fa.

Hoija minno rojatte asju eest, nink Kiget
Kurjast külge ~~na~~ ^{na} ~~ka~~ ^{ka} ~~ar~~ ^{ar} ~~t~~ ^t ~~ö~~ ^ö ~~b~~ ^b ~~e~~ ^e ~~r~~ ^r ~~t~~ ^t.
"arrä" arse minno mid däge ärrä kaotada
neist asjust, Kumma minno Kätte omma
usfutu, nink mes mul om, nink
et minna mid däge ärrä ei unnetä,
mes mul om tee pääle möttelä,
ehk sel paikäl, Kohke minna lä,
om ärrätallitada.

Seperräst walgusta minno,
et minna esfi Ka Kik häste hoija,
nink Kige perrä mötle, mes minno
käen om, nink mul om tetta.

6. Hoija minno roowlide eest tee
pääle,

warga innimise eest ~~om~~ "õ" majjan;
häeta neide Kurja nouwo minnowassa
arrä;
hoija minno Kurja seffi eest Kigen
paikun,

nink Kiske Katski neide wörku,
minkaga nemma minno taktwa
Kinnitabada.

Et mulle nidade Keige
ei ~~ka~~ lunge ei ka ihho polest
ei ka minno hä nink minno Kätte
usfutu asju polest

pahha nink wigga ~~ei tetta~~ ei woi tetta;
mid däge ärrä ^{ei} ~~w~~ ^{ar} ~~r~~ ^a ~~r ^t ~~e ^t ~~e ^t ~~a ^a, nink
et minna ärrä pettetur nink ärrä-
esfitur eifa,~~~~~~~~

ehk minnole ütigel toifil wifil
fülli nink üllekohhut Kätte eitulle.

7. Ent wallitse minno esfi Ka Kigen
paikun,

et minna neide Kurje innimiste eest
arrälä.

Kui minna mid däge Kurja näe, henda
temmast ei pahhanda,
henda wõra rahwa man halwaste
ei pea,

nink neide wiikka henne päle ei tōmba,
 nink wimate ei kunnage middage eite,
 minno loameteed misse wasta,
 ehk kül minna särätside manna saas
 olla, kumma minno ei tunne.

8. Ent kui se jinno pūhha taht misse
 perrä om, minno mönnikōrd kuuja-
 tusse sisse fata,

sis anna jo, et minna omma meelt
 ärrä ei heita, kui hädda käen om;
 nink awwita minno ka fest häddast,
 kui parras aig om.

Pasta minno kige jummalawallatuid,

Käest ärrä; "ige tee
 juhkata minno jälle se oige tee
 päle, kellest minna olle ärräesfinu,
 ja minno mannu, kui öddang
 jowwap nink päiw kaldap offa
 minnema.

Ehk näuta mulle ka ofel jedda
 teed, kui minna pimmedusfen
 käu.

— or —

9. anna, et kiki wain nink rassee
 minno teriousfelle kahjo eite.

Lasse minno jälle hengada, kui minna
 olle arräwässinu,
 nink awwita minno wimate ka, et minna
 jinno wasta ei nūrrise,
 kui wahheet minno ette wot minne ni kor-
 da es lä, kui minna söudsi.

Palwe

1. minno Jummat nink taiwane Etsa!

Sinnole ella minna

Sinnole kole minna,

Sinno perrält olle minna ella den nink koolden.

Sinno nimel olle minna ka omma reis-
 miot allustanu.

minna anna henda jinno isfali kko
 hoolde,

minna lota jinno kigi wae päle,

Sinno kätte anna minna ärrä:

minno käumiost nink saismist,

minno ärrä-minnekit nink taggafi-

"käumiost,

onnista minno wäljaminne miost nink
 siostullemist,

nink awwita kiki eddesi saata,

Sinnole awwus, nink wannastille,

~~kumma minno omma lähkätanu nink~~

~~ka minnule meele hää.~~

— or —

minnole hääs nink
wannambide taht misse perra.

2. Olle minnoga, nink
Käü minno een se tee päale, kumba
minna pea Käüma.
anna ka käsku sinno Englille, minno

perräst,
et nemma minno se tee päale saatwa,
nink kigen paigun minno ümbre leri
te wa, kua miina olle nink sa jäma.

3. Tuhhata mulle
mõistlikko saatjid, kumma minno ed
desi saatwa,
usfutawalikko ka = minnezid, kumma
minnoga Käüwa,
helde lohke inimisse o maijan, kum
ma minno kristlikkult wasta wotwa
nink saata minno nidade õigel ajal
sinna paika, kohhe minna ihka.

4. Pea minno häterwusse man, ka
" wöörat matel.
Onnista mulle, kigen paigun, joki
nink joki, ni hä, kui minna sedda
löwwa nink minno kaen om.

— du —

Lasje minno kigen paigun kiki
mõistlikkult tetta neide inimiste
jeän, kumbe mannu minna lä nink
tulle,

nink tark olla neide jeän, kumbe
minna ei tunne.

5. Ent awwita, et minna kigen paigun
~~neide~~ inimiste man armo löwwa;
anna mulle armuot tarbitist ello-
asfend ka saäl, kua minna
sa ellama kui woras.

Lasje ~~minno~~ kiki ~~omma~~ / tööd häste
arratallitada;

anna, et minna kigen paigun mid-
däge hääd oppi, kigest sest, mer
minna töiste inimiste man näe
nink kule,

nink awwita minno wimate, kui
aig saapollema, rõmoliikkult jälle
kõddopole, ommatpide mannu,

B.

Enpalwe.

1. Affand minno Jummal, nink kige üllemb
wallitseja, kelle nimme awustetas
laap kigen ilman nink ~~ma~~ ^e iggawetkel maal!

— guug —

Sinna ollet esfi sedda ilma-²maa¹
 nida lonu,
 et innimisfe üttest paigast nink
 maast toise jisse peawa ~~toise~~ min-
 nema.

nink Sinna takhat, et meije peame
 omme käsfi ~~peame~~ ullestootma
 kigen paigun sinno pole;
 Sinno heldus käüp ka ni kaw-
 wete, ni kui ma ilm käüp,
 nink Sinno waggi ilma otlani.

2. Seperräst kae, jin olle minna küüd

Sinno pühha palge een,
 nink palte: et Sinna kiki innimisfi
 Sinno armo nink halletus, nink käit-
 misfe alla takhat wotta, olgo nemma
 Kon nemma eale omma nink teed-

Käuwa

äsfiärrälikkult ~~meie~~ kige armjan-
 bat nink kige heldembat nink kige-
 kristlikkumbat keiwre, nink wenne-
 riikki wallitsejat, kumba sinna
 meile armust ollet andnu, ni

— be —

Ke ommille allambid hääs ni paljo
 reismist teep, nink ö nink päiwa
 waiwa näep.

Kaitja tedda kige kakjo nink kurja
 eest kigen temma reismisen.

mötle ka kige minno ommatfide

nink minno hä söbora nink tutwa
 päle, kumbe minna kottua olle
 taggafi jätnu.

asju neide mannu, nink pea neid ülles,
 et ommal ajal
 minno film neid jälle näes,
 neide jüdda henda minnoga romustar,
 nink meije su üttelisfe Sinno
 römolikkult nink allandlikkult
 wois tennada.

3. Wotta ka kiki minno ka-minnejid

jinno hoole alla,
 nink te neid ni kui minno esfi jinno
 katsmistert offalikkus,
 onnista kiki neid wannambid nink
 illembid, kumbe al minna küüd
 ella,

— mil —

te hääd jella rakwala, ^{hukka} Kalle man
 minna nüüd olle, ^{kuu}
 Hoija jedda maija, Kalle siija minna
 nüüd ella,
 nink tasiu neila Kigille jedda hääd
 ärrä
 Kumma ka minno wöra ~~ma~~ maal
 omma wasta wötnu,
 minnole hääd nöuw' andnu,
 minno eddesi faatnu,
 ehk muido töisil wiipil minnole
 tullulikko omma olnu.

4. Wimate fir palle minna ka töiste
 tee - Käu'jide eest,
 nink anna sinno hoolde Kik ne,
 Kumma töist feed Käuwa,
 ehk Kumma nüüd merre pääl ^{omma}
 nink juuren ween ehk hämmuffen
 Kaupo ajawa.

Olle Sinna neide Saatja ma pääl,
 neide juhataja täht wee pääl,
 nink awwita, et ütjik neist hukka
 eilä.

5. Olle Sinna Kige neide Kaitoja,
 Kumma waiwalikkon nink hääda-
 likkun paikän Käuwa;

- lig -

juhata neid, Kumma tee pääl
 omma ärräerfinn, jälle se
 õige tee pääl.

Santa neile aifend, Kummitte õ-
 maija ei olle,
 nink awwita kiki, Kumma häädan
 omma, nink Kahjo fissen omma
 Janu.

6. Olle neide man, Kumma laiwan
 laiva, nink omma ello ütjel nör-
 gal putükkil Kätte uskwa.

Lotu neidega laiwan ⁱⁿ,
 nink pea neid temma fissen ülles,
 ni kui se Iffand Jesus omnille Jüngrille
 Keggi; kui nemma Kalilea jerwe
 pääl laiwan Käu'fiwa. ~~fündip~~ ^{Koifep}
 nink kui juur tuivki ~~tuivki~~, et se
 laiw lainist Jaap Kattetu;
 nink neide ello hääda fissen tullep,
 fis Kaswata neide usku, et nemma
 Ka häädan opwa täür lotust olla,
 nink ähwärda jedda tuuldrink
 jedda jerwe,
 et tuul wäiker jääp.

- ruf -

Ent kui fiski se laiw sen tuitkon
~~peas.~~ Kangert lainist kiwitik
 katski murtus sama,
 fiskünitähneile kät. ni kui Petrille,
 kui temma merre pääl nakkas
 allawajota;

Saata neid terwelt male, kui Dawlid
 nink temma laiw seltsim ehho, kui
 laiw neide Käest ärrä nink hukka
 läts:

Nink awwita wimate Kiki, et nem-
 ma hukka ei lä.

4.

Sennaminne.

1. Suur Summal, ke Sinna kigen paigun
 man ollew ollet,
 nink kelle wallituse nink hokand-
 misse läbbi kikasja Sä~~l~~letur sawa;
 Sinna ollet se Isfand, ke moirstap
 nink woip walliteda,
 ülle taiwa nink ma,
 ülle merre nink ülle kige, mes temma
 fissen om.

— glus —

Sinna walmistat neile inimispile teed
 wöoral ma~~ak~~,
 nink juuwa merren,
 nink ollet se Isfand, kellel tuel nink jerw
 Jönnawötlik om.

2. Nätsse, minna olle Sinno, minno tee-
 käumisje allastuse man, appiheikanu
 nink pallelnu,

Nink sedda et wöt mist nink too^ud
 sinno hoolde andnu,

nink Sinna ollet minno palwet kuulnu,
 nink minno seni awwitannu.

Ehk kül miuna mitte ikkes ommän toon
 nink jät misse sinno mele perräot ei
 olle olnu;

~~et~~ fiski ollet Sinna minnoga kannatanu.
 Sinna ollet minno lotus nink warjo-
 paik olnu,

et mullei ütlegi kurja ei[?] ollu johtoru.

Sinno Engel om minno saatnu,
 Sinno hokandminne om minno ülle
 olnu,

nink Sinno isjalik heldus nink arm
 om minno kaitsenu,
 et minna sedda ei woi wiljält nink roh-
 keste walja könnelda nink kitta.

— nauf —

3. Seperräst sulle minna nüüd ka rõmo-
 likkult, allandikkult nink teenolik-
 kuet Sinno pühha palge ette,
 nink teena Sinno, armas Esja I
 el sinna minnoga ollet olnu se tee
 pääl, kelle päle minna olle käänu
 nink minno esitusse nink ^{tuusse} õnnest~~ust~~,
 riirjide nink rõwlide eest,
 nink paljo Kige sugutse hädda eest
 ollet hoidnu,
 ehk ka Kike man, mer mul om johtonu,
 minnoga ollet olnu nink kik hä pole
 Käändnu.

5. Et sinna minnole wööras maad
 ollet leiba andnu siwva,
 hääd söbbra juhtatannu,
 nink minno wimate sinna ollet lastanu
 tulla, kokke minna ikkanu.

6. Kikketu, aawustetu, oh Issand,
 olgo sinno pühha nimme!
 Sinna ollet minno aawitanu;
 Seperräst peat sinna ka minno
 Jummal nink Issand olle ma
 ikkes nink iggawer. Amen!

~~Ikkes nink iggawer Amen.~~

Jummal, minna kitta sinno,
 Et sa Koddo saatsit mo.
 Et sa armust kaitsit minno,
 Se eest teena minna sa.
 minno Ommatfid sa hoitsit,
 heldest neid kaitsit, toitsit.
 Issand, se em kik so tö.
 duw fir olgo sinnule.
 Minno henda ollet sinna
 Tee pääl wötnu kaeda
 Wida, et ka joudsi minna
 omma asja tallita.
 Kuid mul hädda liggi olli,
 Siir ka mulle abbi tulli,
 Et ma röömfa melega,
 Jälle omma Koddo fa.

Sinno päle ma fir tahha,
 Ikkes lota kindmarte.
 Ei ma jätta sinno mahha,
 armas Esja, künage,
 minna tija, et so läbbi
 mulle ikker tullep abbi.
 Murren sa mo rõmustat,
 kik sa häste tallitat.

Minne paluuse
pühhaostkirjast.

Tawid: l. ram: 5 laulust, Jummal.

wotta kuulda minno Jonnu,
wotta wasta minno pallemist.

3. Panne lähhele minno lähhitamist,
minno kuningas nink minno Jummal,
sest sinno palleminna.

4. Jummal, Kule warra minno häälde,
warra lähhele minna henda sinno pole
walmistada nink walwada.

5. Sest sinna ei olle mitte üts
Jummal, kel wallatus mele per-
räst om, kä kurri om, ei püüsi
mitte sinno man.

13. Est sinna Jummal. onniotat
tedda, kä õige om, ütte häme-
lega ekhitat sinna tedda nida
kui ütte kilbiga.

— and —

1 Mos. r. 32, 10. Isand minna olle üle
alu kige se armo wasta, kumba sinna
ommale sullaselle ollet näütü.

Luk. r. 18, 13. Jummal olle mulle pat-
taselle armolih!

Luk. r. 15, 21. Esja, minna olle pattu
tennu tawia wasta nink sinno con
nink ei olle ennamb ni ausa, et
minna sinno pojas pea kutsu-
tama.

Taw. l. 51, 23. Jummal olle mulle armo-
linne omma helduse perräst, kista-
ta minno üleastmisfid omma
suure hallestuse perräst.

4. Mösteminno häste minno üle
kohtust nink pohharta minno minno
pattuot.

5. Minna tunne omme üleastmis-
fi, nink minno pat om minno
filmi en. allasi.

— and —

12. Lominno jõe, oh Jummal, ütte
pohhaast jõand, nink anna mulle
ütte waastset kindmat waimo.

13. ärräheitko minno mitte omma st
palgest ärrä, nink omma pühha
waimo ärräwotko minnu st ärrä.

14. rōmuusta minno jälle ^{omma}õnneõsega, nink
se rōmolik waimu piddago minno
üllewän.

Laul: 130, 1. Pohjatummast häddast
keika minna sinno pole, Jummal!

2. Isand! Kule minno kaald, sinno
kōrwa paadko tähele minno ot-
landlikko pallemisse häälde.

3. Kui sinna, oh Jummal, tahkas
kik üllekohkut melen piddada,
kes sis jowwas, Isand. sinno een
Saiista.

4. Ent sinno käen om andis and-
minne, et sinno psap pelgetama.

Laul: 41, 5. Isand, olle mulle armo-
linne, te minno henge terwes, sest
minna olle sinno waasta pattu tennu.

Laul: 25, 2. Minno Jummal! Sinnopäle
lota minna, ärrälasse minno häälisse
säda.

3. sest kellekelei ja kääbi ollema, ka
sinno atap.

4. Isand, näüta mulle omma teed nink
oppeta minno omma te saad.

7. ärrämälleta mitte minno noore ea
pattu, ei ka minno üllestõusisi; omma
heldusse perrä mötle minno päle, omma
armo perräst, oh Isand.

Jer: 1. 31, 18. Käna minno ümbre, sis
ja minna ümbre kääntuo, sest sinna ollet
minno Jummal.

Laul: 139. 1. Isand sinna kiusat minno
läbbi nink tunnet minno.

2. Sinna tijat minno maggamiist nink ~~st~~
~~st~~ minno üllestõusmist. sinna mõistat minno
mõttid kaugele ärrä. 3. sinna ollet minno kää-
misse nink minno maan ollemisse ümbre, nink
ollet kik minno teed opnu ärrä kaema.

4. kui ei olle weel sõnnage minno keele pääl,
nätse, si tijat sinna, Isand, kik ärrä.

7. Kohke pea minna minnema sinno waimo
eest? nink Kohke pea minna paggema sinno
palge eest?

~~patge eest~~ Kui minna astur täiwa, fis
sinna ollet saäl. Kui minna pääs asjand
otsma süwiasjen, nätsje, fis ollet sinna
ka saäl. 9. Kui mul olles tule siwu,
nink olles wiimsen merren; 10. fis saäl ka
sinna saafi minno juhhatama nink
loidma, nink sinno käsfi pääs min-
no kinni.

23. Oh Jumal, kuisa minno läbbi, nink wotta
söand tundma. Kae minno läbbi nink
tunne minno meeld ärrä.

24. Kae minno, kas ma olle kurja te
pää, nink juhhatama minno iggawetse ello
te pääl.

Law: l. 141, 3. Isfand, hoija minno suud
nink kaitfa minno ~~kuulid~~ sest minno
silma, Isfand Jummal, ~~Kaewa~~ Kaewa
sinno päle. Minno lotus om sinno päle
~~Minno lotus om sinno päle~~ põhjande-
tu, ärrätauka minno henge hennesest
ärrä.

l. 243, 10. Oppeta minno teggema sinno häme-
le perrä, sest sinna ollet minno Jummal,
sinno hä waim juhhatago minno tarjatt
te pääl.

Jaw: laul 119, 7. Minna tenna sinno, oh Jum-
mal, kigest soämest, et sinna minno oppe-
tat omma õigusse sädusfi.

9. Kuis noor mees omma teed wõis ilu-
laidmatta käwwa? Kui temma henda peap
sinno sõnna perrä.

19. Minna olle wõoras ma pääl, ärräpan-
ne omme käsku mitte minno eest war-
jule.

33. Näuta mulle, Isfand, omma sädusse teed,
et minna hoija sedda ofani.

71. Käl hä om, et sinna ollet minno allan-
daru, et minna oppis sinno sädust.

92. Kui sinno sädus es olles minno rö-
mustanu, fis olles minna hukka
lännu omman häddan.

103. Sinno sõnna om minno Tallale künal
nink paiotus, nink omma te pääl
walgu.

114. Sinna ollet minno warjo paik nink minno
kilp, minna loda sinno sõnna pääle.

133. Kinnita minno sammu omma
Sõnna sissen, nink ärrä lasse ütteke
nurjatummata wisi minno ülle melewald
sada. — gabr —

176. Minna olle esfinu, otfi omma sullast
ni kui ärrä kaddonu lammast, sest
minna ei unnetä mitte sinno jädu ot
ärrä.

Zaan: 17, 17. Pühha Isja, pühhenda
meid omman tötten: sest sinno sonna
om se tötte.

Taw. laul. 15. Isand Jummal! Kes woip
henda sinno armust römustada, nink
sinno abbi päle lota?

Se, ke waa melega õigust teep, nink
tötet kōnnelep süddamest. Ke omma
lähkembat hukka ei panne ei kelega,
ei kombe nink tōga; Ke jummal-
wallato innimiste seltsi ei lä, enge
waast jummalapeliglikkuot innimisest
luggu peap; Ke omme tootusfi kind-
mält ärrätäüdap; Ke omma rahha ei
anna lija kasju päle; ei wi nink ei
wotta ka melehääd õigusse wasta nink
muide hukkapannemises; Se, ke nida

— Isj —

ellap, ei helju iggawel. Se römustap henda
sinno armust, se woip sinno abbi päle lo-
ta, pühha Isand! waggew Jummal!

Taw. l. 39, 5. Isand! anna mulle teeda
minno ello otfa, nink minno päiwade mōto,
misfuggune se om.

Taw. l. 90, 12. Isand! oppeta meid omme
päiwi ülles arwada, et miije targas lääse.

Taw. l. 73, 24. Tuhhata minno sinno omma
nouwo perri, nink wotta minno wimate
auwoga wasta, 25. Kes om mulle arm-
samb kui sinna? Kui minna sinno man
olle, ei hinnusta minna ütšik sin ma
pääl; 26. Kui mo lihha ärrä loppep,
nink südda nõrgas läap, sis ollet sinna
oh Jummal, mo süddame paas, nink
mo ossa iggawes.

Taw. l. 31, 6. Sinno kätte anna minna
omma waimo; sinna ollet minno luh-
nastanu, oh Isand, usutaw Jum-
mal.

— Isj —

Jaw. l. 71, l. 1. Jummal! sinno päle lota minna
 ärrä lasse minno mitte iggawel hänsiöse
 sada.

2. Omma õiguose perraot pästa minno, nink
 kiusu minno wälja; kána omma kōrwa
 minno pole, nink sada mulle abbi.

9. ärrä heida minno ärrä wannal eal;
 ärräjätta minno mahha, kui minno
 rammo lõppep.

12. Oh Jummal! ärrä olle kauget min-
 nuot ärrä; minno Jummal totta mulle
 appi.

Matt. 26, 39. Minno esja, kui se woipolla
 fis mingo sesinnane karrik minnuot ärrä.
 Siiski ei mitte ni, kui minna takha,
 enge ni, kui sinna takhat.

Salomonin Sõnumide ram. 30, 7. 8. 9.

Kattesugguot asja palle minna sin-
 nuot, Isand! sedda ärräkeelgo mul
 mitte. Wäär = usku nink wõlõsi

— Bru —

lasse kawwen minnuot ärrä olla.
 Waesust nink rikkuot ärrä andko
 mulle mitte. Ent lasse minno ~~minno~~
 parraliot ruuwa osja sada, et
 minna sinno wakhest ärrä es salgas,
 kui ma lijalt sõnus saas. et kui
 ma ülli waeser jääs, wakhest war-
 gille es lääas, nink sees omma
 Jummalat wasta pattu.

~~XXXXXX~~ ~~XXXXXX~~!

~~XXXXXX~~ ~~XXXX~~

Jaw. l. 104. w. 24—28. Kuis suure omma,
 oh Isand, sinno ~~leto~~^{sed}? Sinna ollet
 neid kik targaste jaadnu. Sinno
 häiõst om se ma täüs. Ilmarwamatta
 om ellajide huõk, wäikesõse nink
 suure — Nemma kik ootwa sinna,
 et sinna neile sõki annas ommal
 ajal. Sinna awwat ülles omma

— ja —

rohket kät, nink teet sonus mes el-
lap hämelega.

Siraki ram. 30, v. 29-32. Tennagen
kik Junmalat, ke suriasju teep
kigile: ke meid latse põlweot sari
üllwän peap, nink teep meijega
omma armo perrä. Temma arka
meile waa süddame rōmo, et ikkes
rahho nink cune wōis meije ma sis-
sen olla, nink temma arm meil
kindmält wōis jada. Temma
pästko meid ärrä kiglot häddast,
ni kawwa, kui meije ellame.

Jaw. l. 103, 1-4. Minno heng, kitta
Jofandat, nink kik, mes minno sis-
sen om, temma pühha nimmi.
Kitta Mandat minno heng, nink
ärräunnota mitte ärrä, mes temma
sulle hääd om tennu. Temma om se,
ke kik sinna ülle kōhhtut andis an-
nap, ke ärräparrandap kik sinno
wigga. Ke sinno ello lunnastap
— am —

hakkatusfest, nink sinna ehkitap
heldusse nink hallestusjega kui
kroniga. — Seot ni kōrge kuitai-
was om ülle ma, nida wōttap temma
heldus woimust neide ülla, kumma
tedda pelgawo. Kitta, mo heng,
Mandat.

— nu —
* * *

Paluus

Meele walgustusse perräst.

1. Walgusta minno, oh uosutaw Jesus!
 se sioselisse walguose selgussega, nink
 aja minno soame pohjaot kirk pimme-
 duot wälja. Panne ni mitmale wal-
 latuile möttile mäara, nink häeta
 ärrä neid küsatusi, kumma waggisi
 minno wasta taplewa. Taple wag-
 gewält minno eest, ~~aw~~ wäära neid
 kurje möttid nink neid kahjoliikko
 hinno ^{ärrä} et rakko saas sinno wäen,
 nink sinno kittusse täwweus jälle
 hõlli annas sen pühhendetun asse-
 men, se on, sen puhtan soame-
 teedmiosen. Kässe neid tule nink
 torme. ütli merre wasta: olle wait;
 pohja tule wasta: ärräpuhku!
 siis saap waitkus ollema.

— gr —

2. Lähkata sinno walgussest nink
sinno tõttest, et mõllemba sedda
 ilma walgustasse! Sest minna olle
 tühkine nink paljas muld, seni
 kui sinna minno walguotat. Walla
 wälja sinno armo üllewäst; kasta
 minno soand taiwa-kastega; aw-
 walda mulle pühha hoole lätted,
 hämmelada ma-palge, et temma
 ette toos hääd ja sedda kige par-
 rembat suggu. Soeta ülles sedda
 soand, kumb pattu koormast
 om mahha litsetu, nink üllenda
 kirk minno waidlemist se pole,
 mes taiwalik om, et se taiwalikko
 ande eenmaitomisse läbbi, minno
 meel tüddines, maitse päle möt-
 telda.

3. Jõmba minno henne pole, kisu
 minno ärrä kigest lotussest lodu
 asju päle; seot ütlik lood asji ei

— öna —

ei kolba minno waidlemist täwweste
waigistada nink rakkul panna.
Ühhenda minno sinnoga se päst-
matta armo keudusse läbbi.

II.

Kuitao se murrelik nink kurblik ^{risti-}in-
niminne henda Jummal Kätte peap
arrändma.

1. Jofand Jummal, pühha Eofa! olgo
kittetu nüüd nink iggawes. Seot
ni kui Sinna tahhat, nida sunnip
ka, nink mes Sinna teet, om hä.
Römustago fis Sinno fisen Sinno
ommane nink eggauts, ke kristusse
nimme nimmitap, ei mitte esfi hennese
fisen, ei ka muijalt toiste fisen;
seot Sinna ütfinda ollet se oige
rööm, Sinna mimo lotus nink

wannik, minno on nink minno aaw,
oh Jofand!

mes om mul küü, mes minna Sin-
nust es olle sanu, ka ilma minno
arräorjamisjeta. Sinnoperräct
om kik, mes Sinna ollet andnu, nink
mes Sinna ollet tennu! Minna olle
waine, nink täüs waiwa laste põlwest,
nink minno heng saap mönnikörd
kurblikkus silma wepissareni nink
wahhelt henne fisen jeggatu päle-
lükwa willitsusse läbbi.

2. Minna waidle rahho-römustusse
perrä, Sinno laste rahho, kea
römustamisje walguosen sinnuot
fawa sootetus, palte minna alland-
likkuelt. Kui Sinna rahho annat,
kui Sinna sedda pühha römo
soame fisen jooskma teet, fis
saap minno heng täüs ollema
kittusse laulust nink pühkast
hoolest Sinno kittusses. Ent

Kui sinna kenda ärräpedat, ni kui sinna jaggedaste wöttat teta, jis ei woi minna mitte sinno käsude teed kääwa; enge minna pea ennaubeste rinna wasta löma, nink polwille mahka laddama; sest ei olle mitte minnoga nida, kui heila nink warrambide, kun Sinno Walgus ülle minno päpaist, nink minna Sinno siwa warjoal paimendetus saije päle-tükija kiusatusse wasta.

3. Oige Eosa, ke Sinna ikkes auwus ollet wöttma kättust nink tenna, se tund om tulnu, et Sinno ommare peap kiusatus kandma. armo linne Eosa, se sunnis ka Sinno ommatsele, et temma jensinnatfin tunnin, Sinno perräst nink Sinnole auwus peap middage kandma. Iggawes auwustetu Eosa, setand

— Eganu —

om kääen, kumba sinna iggawestest ajast ollet ette nännu, ni kui temma om piddanu tullema, et ürikeses ajas ~~Sinno ommare maan olles wäljast-~~ piddi Sinno ommare maan olles, ent siosen piddi ikkes sinno man ellas. Üri aiga saap temma ärräpõletu nink allandetu nink innimisist abõitallama, nink himmustusist nink nõrgusist jowwetos sama, et temma wastsest Sinnoga sen wastse walgusse hao-tullemisest jälle ülestõses, nink se siosen, mes taiwatik om, ärräsellatetus saas. Pühha Eosa! Sinna ollet nidade jäädn, nink nidade tahtnu, nink se om sündinu, mes Sinna esji ollet kääknu.

4. Ent se om arm minnole kannatada nink kiusatus sada ilman,

— glam —

Sinna armo perräst, ni saggede nink kel-
lest Sinna sedda lasjet sündida. Alma
Sinno nouwopiddamisjeta nink holikand-
misjeta, nink ilma asjata, ei sünni mitta-
ge ilman. Oh Sinna, se om mul hä, et
Sinna minno ollet allandanu, et minna
Sinno säädmissid oppis nink kirk
surelist süddame himmastamisest nink
torreust henne päält nink henne sis-
lest ärräheitas. Se om mul tulkulik,
et häbbi minno palget om üllekatku,
et minna Sinno paljo ennambest, kui
inimisi, minno lotusse üles offis.
Sest minna olle ka se siset opnu,
pühhalikka pelgo tundma Sinno ärrä-
noudmatta kichto een, sest et Sinna
sedda õigedat nink sedda ülle-
kõhtoteggijat karristat, ent ei
mitte ilma heldusse nink õigus-
jeta.

s. Minna tenna Sinno, et Sinna
minnal pattat ~~se~~ ei olle armo andnu,

— quit —

enge minno ollet pekmandanu kibbe
lõõkiga, kui Sinna minno halloga pesjet,
nink hüdda nink waiwa siset nink wäljast-
poolt mulle lähätit. Ei olle mittedage, mes
minno woiv rõmustada, kigest sest, mes
taiwa al om, kui Sinna ütfinda, minno
Sinna nink Sinna, Sinna taiwalik henge
arst, ke Sinna karristat nink hallestat,
põrgo makha toukat nink jälle üles-
toot. Sinno karristamisest olgo minno
ülle, nink ka Sinno wits esji saap
minno oppetama.

O. Kae! kigest loimest armastetu
Esja, Sinno käen olle minna, Sinno wit-
su karristusse alla allanda minna henda.
Pässa minno jälga nink kukro, et minna
painota Sinno tahtmisse alla minno
ülle-meelne südda nink kangekalust.
Se minno ütles waas nink allandikkur
opja pojas, ni kui Sinna hämelegateet,
et minna Sinno tahtmisse perra nink
Sinno palge een käu. Sinno koolde
auna minna henda nink kirk, mes
minno perralt om, et Sinna sedda par-
randat. Sest parremb om, siin, kui

— mot —

tullewatzen ellon nukkeltus sada. Sinna
 tijat kik nink eggante üffinda, nink
 middake ^{ei olle} ~~om~~ Sinnole ärrapedetu inni-
 miselikkun soameteedmissen. Enne
 kui se sünnip, tijat Sinna jo, mes saap
 tallena. nink Sinnol ei olle waja,
 et keage Sinno oppetas, ehk Sinnole
 meelde algatas sedda, mes ma pääl
 sünnip. Sinna tijat, mes minno ^{weerd}
 wötmisses hä siosen tarbis tullep, nink
 kui palju kiufatus satap, pattu ro-
 jusset ärrapästetus sada. Te Sinna
 minnoga, Sinno hä nink armolikko
 meele perra, nink ärräheitko mitte
 minno nukkelse wäart ella, kuuab
 kellekel selgembäst nink parrem-
 bäs tutwa ^{ei olle} ~~om~~ / kui Sinnole
 üffinda.

7. Awwita minno, Jofand! sedda
 teeda, mes üts risti inniminne peap
 teedma; sedda armastada, mes temma
 peap armastama; nink sedda ~~tutwa~~
 kitta, mes kige ennamb sinno

- Jofand -

meeleperräst om; sedda auwustada,
 mes sinno een kaunis om, nink sedda
 laita, mes sinno silmin kölbmatta om.
 ärralats minno mitte se wäljaspiditse
 silmi näoperra kohhat moista ehk sun-
 dida, ei ka neide moistmateide innimise
 juttu perra ~~nouu~~ nouwo wotta; ange,
 töteliikkun arwamissen, sedda, mes
 nättaw om nink mes waimolik om, ~~om~~
~~wustada~~ ni kui mõlemba wäart omma,
 auwustada, ent ille kige sinno taht-
 misse hämeeld ikkes ärrajuudlada.

8. Pettetus sawa saggedaste inni-
 miste meele neide moistmissen;
 pettetus sawa sesinnaste ilma löb-
 bra, sest et nemma ennege sed-
 da armastawa, mes nättaw om.
 Kas inniminne seperräst parremb
 om, et üts inniminne temmast suurt
 luggu peap? Pettaps se kawwal
 kawwalat, se seädleja seädlejat,
 se sögge söggedat, se nouwoto

- meel -

tedda Fouwoto, kui temma tedda üllendaps.
nink temma teotap tedda tõtteste en-
namb, kui temma tedda rummalaste
Kittap. sest ni paljo, mes eggaüts Sinno
filmü om, ni paljo om temma ennege,
nink ei mitte ennamb.

III.

Et meije kik omma lotust nink abbi
Jummala päle peame pannema.

1. Isfand! mes om minno lotus, kumb
mul sensinnatfen ellon om? Ehk mes om
minno kigejuuremb kinnitus kige ot
sest, mes taiwa al om? Es Sinna se
olle, minno Isfand nink Jummal, kelle
hallestus ümlöpmatta om? Kunnas olli
mulle hä ilma Sinnota? Ehk kun wõis
mulle eäle kurriolla, kui Sinna minnoga
ollit? Paljo ennambest takha minna
waine olla Sinno perräst, kui rikkas
ilma Sinnota! Minna takha ennambest
Sinnoga ma pääl käwva, kui ilma
Sinnota taiwast piddada! Kun Sinna
ollit, sääl om taiwas; ent sääl om
furm nink pörgo haud, kun Sinna ei olle

Sinno perra waiide minna, nink seperräst
pea minna sinno perra ihkama, tännitama,
nink sinno pallemä. Ei kenki päle wõis
minna ni häste nink ni kindmaste omma
lotust panna, ke häddan ni parralajal
awwitas, kui ütfinda Sinno päle, oh minno
Jummal! Sinna ollet minno lotus nink
abbi, Sinna minno kostotaja nink kige-
usjutawamb!

2. kik otswa Omma. Sinna tahhat
ennege minno õnnistust nink minno
parrandamist, nink juhhatat kik
minnole hääs. Kui Sinna ka minno
mitma jaggutse kiusatussega nink wil-
litfussega koddo otfit, jis kånat
Sinna tedda kik minno tullus, ke
Sinna tuhhanda teijepäle Sinno Om-
matfid wõhat kiusada. Nink sensin-
natfen kiusatussen peat Sinna ni-
fimmute armastetus nink kittetus
fama, otse kui Sinna minno taiwa-
likko römustamisega täüdas!

3. Seperräst panne minna ommalotust
 nink abbi minno Affanda nink Summala
 päle! Sinno päle panne minna ka
 kik ~~minno~~^{omna} willitust nink waiva nink
 ohto; sest nörg nink maudlik om
 kik, mes minna ilma finnota näenink
 löwwa. Paljo söbbra ei woi mitte kaitfa,
 ei ka tuggewa awwitaja awwitada,
 ei ka tarka nouwo andja õigust
 mõista, ei ka neide oppetuide
 ramato rõmustada nink henge kos-
 tuda, ei ka üts ärräpetetu nink
 ei rõmoliik arse warjopaik olla;
 kui Sinna esfi man ei saifa,
 ei awwita, ei kinnita, ei rõmusta,
 ei oppeta nink ei hoija.

4. Sest kik, mes henge rahhokenink
 õnsasfamirselle tarbis näütap waja
 ollewat, om ilma Sinnota ei middage,
 nink ei sata tõste middage, mes
 õnnistusse kullutas. Seperräst
 ollet se Sinna kige hä nink õn-
 nistusse lätte, se ello kõrgew,

— Wra —

nink kikist se fūwius, mes woip
 nimmitetus sada; nink Sinno päle
 ülle kige arja lootma, om Sinno Om-
 matide kige suuremb rōom. Sinno
 päle kajewa minno filmi, Sinno
 päle panne minna omma lotust
 minno Summal kige hallestusse
 Eofa! õnnista nink pühkenda
 minno henge taiwalikkõ õnnista-
 missega, et temma Sinno pühha
 asse nink üts istu minne Sinno
 igga weffest awwustussest saas,
 nink et Sinno awwustusse templin
 middage loifetus esfa, mes Sinno
 pühha filmi wasta wõis olla. Sinno
 heldusse suurusse perräst nink Sinno
 hallestusse nink armo täwewusse
 perräst, kae minno päle, nink kuule
Sinno wais Ommatse palwust, ke
 kawwen sinno mant weel esfi,

— Jui —

125.

pimme surma pimme ma jisse.
 Kaitse nink hoija minno henge neide
 pinnatse nõrga ello mitma sugustide
 hädda jisse, nink juhatetu Sinno
 armust, jaata tedda, rahho tee läbbi,
 iggawest walguse Eosa- ma jisse.

* * *

Wonskapudt droij Gatsfabriq auß der
 Gasse ob Thomas von Kempen, von
 der Kaiserholze Erbsitz, auf der dänischen
 Neben Setzung des Prof. D. Krons,
 mit offentlich überlegt, und mögen
 zu einem Vorlauf dienen: ob eine
 Neben Setzung des ganzen Laufs mit
 offentlich den Erben auf die
 Höhe einzeln und von ihnen ge-
 wünschet werden ~~werden~~ mag.
 Lange Passwort im Monat
 November 1819.

G. G. Marburg.
 — lang —

65

— au die Erbsitz = Conditⁿ dinst Raitz,
 Lijua Anwesenheit ningsfaucht werden.

E. W. Moritz

Dorpat, am 15 December Erbsitz.

1819.